

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce **F.U.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení,** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 11. 2002 č. j. 2 Ca 299/2002 - 17,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 11. 2002 č.j. 2 Ca 299/2002-17 se zrušuje.

Věc se vrací krajskému soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 11. 2002 č. j. 2 Ca 299/2002 - 17 bylo zrušeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 23. 5. 2002 č. j. x o úpravě částečného invalidního důchodu žalobce a věc vrácena žalované dalšímu řízení.

Rozhodnutí žalované vycházelo z ust. § 46 odst.1 písm.b) zákona č. 155/1995 Sb., když podle jejího zjištění průměrný měsíční příjem z výdělečné činnosti v předchozím kalendářním roce byl vyšší než 66%, ale nepřesahoval 80% srovnatelného vyměřovacího základu, a proto lze částečný invalidní důchod vyplácet jen ve výši poloviny základní výměry a poloviny procentní výměry – v daném případě v částce 2348 Kč měsíčně. Žalovaná přitom vycházela z průměrného měsíčního příjmu v r. 2001 – 12 524 Kč, dosaženého příjmu –

139 581 Kč a 26 dnů vyloučených dob. Žalobce proti tomu opravným prostředkem namítal, že v r. 2001 obdržel mimořádně odměnu k 50 letům věku a ke 30 letům zaměstnání.

Krajský soud v napadeném rozsudku shrnul skutková zjištění a zrušující výrok opřel o skutečnost, že zaměstnavatel žalobce V. a k. a.s. žalobci v r. 2001 vyplatil v souvislosti s dosažením 50 let věku mimořádnou odměnu, která byla zahrnuta do vyměřovacího základu, ačkoliv tam podle § 5 odst. 2 písm. d) zákona č. 589/1992 Sb. (§ 47 odst.1, věta za středníkem zákona č. 155/1995 Sb.) zahrnuta být neměla. Vzhledem k tomu, že žalobce při jednání uvedl, že obdržel odměnu ve výši cca 10 000 Kč a překročení limitu v jeho případě činilo 0,9% (168 Kč), považoval soud za zřejmé, že důvodem pro úpravu částečného invalidního důchodu žalobce bylo nesprávné zahrnutí této odměny do vyměřovacího základu, když z propočtu a míry překročení limitu vzal za zjevné, že při nezahrnutí této částky by k překročení limitu nedošlo. Žalované pak v dalším řízení uložil vyžádat si opravený přehled o příjmech za rok 2001 od zaměstnavatele žalobce a věc znovu posoudit, když bylo rozhodováno na základě nesprávných skutkových zjištění.

Žalovaná v zákonné lhůtě proti rozsudku krajského soudu podala odvolání, o kterém ovšem nebylo rozhodnuto do 31. 12. 2002 a řízení o něm bylo ze zákona podle § 129 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, zastaveno s tím, že do 31. 1. 2003 měl účastník možnost proti rozsudku soudu kasační stížnost. Této možnosti žalovaná v zákonné lhůtě využila.

V kasační stížnosti žalovaná jako stěžovatelka namítla, že krajský soud vydal zrušující rozsudek pouze na základě neověřeného tvrzení žalobce, aniž by si vyžádal zprávu zaměstnavatele. Ve skutečnosti stěžovatelka při výpočtu nepochybila, neboť částka 15 300 Kč vyplacená jako odměna k životnímu jubileu žalobce (50 let) nebyla v podkladech pro výpočet zahrnuta. Podle dodatečného potvrzení obdržel žalobce v r. 2001 odměnu v srpnu ve výši 15 300 Kč k dovršení 50 let a v září ve výši 7000 Kč k 35 letům zaměstnání. Celkový hrubý příjem činil 132 581 Kč, po započtení odměny 7000 Kč pak 139 581 Kč, při vyloučení 26 dní. Odměna k dosažení 50 let věku započtena v souladu se zákonem nebyla a nebyla uvedena ani na předchozím přehledu o dosažených příjmech za rok 2001. Výpočet stěžovatelky vycházel při úpravě výplaty částečného invalidního důchodu ze správné částky. Krajský soud tak podle názoru stěžovatelky nesprávně posoudil právní otázku při neúplném skutkovém zjištění. Proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a novému rozhodnutí.

Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. soudního řádu správního přípustná a stěžovatelka v ní namítá důvody odpovídající ust. § 103 odst.1 písm. a, d) s. ř. s. a jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2, 3 s. ř. s. vázán. Proto se zabýval otázkou, zda krajský soud vycházel při svém rozhodnutí z dostatečných skutkových zjištění, a zda na jeho základě učinil správné právní závěry.

Pokud jde o skutková zjištění, je třeba brát v úvahu, že před účinností soudního řádu správního postupoval soud v přezkumném řízení podle § 250 l a násl. občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2003, a podle § 250q nebyl povinen provádět dokazování, když mohl provést důkazy nezbytné k přezkoumání napadeného rozhodnutí správního orgánu.

Skutečnost, že soud nebyl povinen provádět dokazování však neznamená, že by mohlo dojít ke zpochybnění skutkových zjištění správního orgánu na základě nekonkrétních a neověřených tvrzení odvolatele (žalobce).

Z dávkového spisu, který měl krajský soud k dispozici, vyplývá, že stěžovatelka vycházela v rozhodnutí o úpravě částečného invalidního důchodu žalobce z přehledu o příjmech v roce 2001, kde celkový příjem byl uveden částkou 139 581 Kč, s tím že 26 dnů pobíral nemocenské dávky. Přehled příjmů podal žalobce a byl potvrzen zaměstnavatelem V. a k. J. Č. a.s. Z tohoto podkladu zpracovala stěžovatelka výpočet krácení částečného invalidního důchodu se závěrem, že PMP činí 66,90 VSZ a tedy 66% převyšuje o 0,9%, tj. 168 Kč. V soudním spise je založen samosoudcem učiněný záznam ze dne 7. 11. 2002, že dotazem u mzdové účetní zaměstnavatele žalobce paní J. zjistil, že do příjmů F. U. za rok 2001 byla zahrnuta i mimořádná odměna vyplacená u příležitosti 50 let věku, a přislíbila podání přesné zprávy. Tato zpráva byla soudem vyžádána až 8. 11. 2002, tedy po jednání, které se konalo 7. 11. 2002. Při jednání soudu žalobce uvedl, že obdržel odměnu k dosažení životního a pracovního jubilea, a to ve výši 10 000 korun. Při tomto jednání byl vydán rozsudek. Na základě uvedené následné žádosti sdělila telefonicky mzdová účetní zaměstnavatele žalobce dne 13. 11. 2002 soudu, že při předchozím dotazu poskytla soudu neověřenou informaci, když ve skutečnosti byla do vyměřovacího základu zahrnuta pouze odměna poskytnutá k pracovnímu výročí. Dodatečně pak soudu předložila písemnou zprávu, z níž je zřejmé, že hrubá mzda za rok 2001 činila 132 581 Kč, k ní byla připočtena odměna ve výši 7000 Kč, celkem tak vyměřovací základ činil 139 581 Kč. Další odměna ve výši 15 300 Kč do vyměřovacího základu zahrnuta nebyla.

Krajský soud zrušující rozhodnutí tedy opřel pouze o nedostatečně konkrétní tvrzení žalobce a o nepřesnou zprávu jeho zaměstnavatele. Vyšel tak z názoru, že stěžovatelka neměla správné podklady pro výpočet, což se vzápětí ukázalo nepravdivé. Zprávu, která mohla být podkladem pro rozhodnutí vyžádal až po vydání rozsudku a tato zpráva jeho závěr nepodpořila. Takový postup soudu je třeba považovat za jinou vadu řízení před soudem, která měla za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 103 odst.1 písm. d) s. ř. s.

Kasační stížnost ovšem namítá i nesprávné posouzení právní otázky soudem ve smyslu § 103 odst.1 písm.a) s. ř. s. Pokud jde o posouzení právní otázky, krajský soud vycházel z ustanovení § 46 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb., o souběhu průměrného měsíčního výdělku z výdělečné činnosti a částečného invalidního důchodu a z ustanovení § 47 odst. 1 téhož zákona, podle kterého se průměrný měsíční příjem z výdělečné činnosti se stanoví z úhrnu příjmů z výdělečné činnosti za období stanovené v odstavci 2 větě první; přitom se za příjem z výdělečné činnosti považuje vyměřovací základ pro stanovení pojistného podle zvláštního zákona. Tím je zákon č. 589/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, který v § 5 odst. 2 písm.d) vylučuje z vyměřovacího základu plnění poskytnuté při příležitosti životního jubilea 50 let věku. Z nepodloženého názoru, že stěžovatelka takové plnění do vyměřovacího základu zahrnula, dovodil soud, že nebyl důvod pro aplikaci ustanovení § 46 odst.1 písm.b) zákona č. 155/1995 Sb., když podle jeho názoru k překročení limitu 66% nedošlo a nebyl důvod k úpravě důchodu. V důsledku nesprávných skutkových okolností tak krajský soud nesprávně posoudil i právní otázku v tom, že stěžovatelkou aplikované ustanovení zákona nebylo důvodné.

Krajský soud navíc vůbec neřešil opravným prostředkem žalobce namítanou skutečnost výplaty odměny za pracovní jubileum, to však stěžovatelka nenapadá.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná a proto napadený rozsudek krajského soudu podle § 110 odst.1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž je podle odst. 3 téhož ustanovení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. krajský soud v novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. 5 2003

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu